

Det forhold, at en fører i forbindelse med et færdselsuheld har forladt ulykkesstedet, indebærer i almindelighed ikke i sig selv en fare for færdselssikkerheden, og der er ikke efter gældende ret adgang til frakendelse af førerretten alene som følge af flugt fra et uheldssted.

Som det fremgår ovenfor under afsnit 4, sker der alligevel i mange af sagerne om flugtbilisme frakendelse af førerretten som følge af det forudgående kørselsforløb, f.eks. hvor kørselsfejl og spirituskørsel har givet grundlag for det.

Der er dog også blandt de gennemgåede sager en række tilfælde, hvor der ikke er sket hverken betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, og hvor der heller ikke har været grundlag for »klip« i kørekortet.

Det forhold, at den trafikfarlige situation typisk er overstået, når en overtrædelse af færdselslovens § 9 eller straffelovens § 253 begås, kan tale imod, at der sker frakendelse af førerretten alene som følge af undladelse af at hjælpe andre personer, der er involveret i et færdselsuheld.

På den anden side kan det anføres, at flugt fra et uheldssted, hvor der kan være opstået personskade, viser en sådan uansvarlighed hos den flygtende trafikant, at det kan være rimeligt at imødegå denne adfærd med frakendelse af førerretten. Det bør således for alle trafikanter frem-

stå som åbenbart, at man ved kørsel med motordrevne køretøjer – med eller uden egen skyld – kan blive involveret i færdselsuheld, og at det er en naturlig pligt at forblive på uheldsstedet og yde hjælp til personer, der er kommet til skade.

Jeg finder derfor, at det bør overvejes at indføre en adgang til førerretsfrakendelse ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 9, stk. 2, nr. 1, og ved overtrædelse af straffelovens § 253.

En sådan regel bør i givet fald efter min opfattelse udformes således, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, nr. 1, der begås af en fører af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ske betinget frakendelse af førerretten i tilfælde, hvor skaden er alvorligere, dvs. i de tilfælde, der er nævnt i afsnit 5.1., og som efter forslaget bør medføre frihedsstraf. Er der tale om en så alvorlig situation, at overtrædelsen er omfattet af straffelovens § 253, bør der efter min opfattelse ske ubetinget frakendelse af førerretten. Varigheden af en sådan frakendelse bør formentlig være 6 måneder eller 1 år afhængig af sagens alvor.

Er der samtidig begået andre forhold, der kan begrunde førerretsfrakendelse, vil en betinget frakendelse normalt blive ubetinget, og i øvrigt få indflydelse på varigheden af en ubetinget frakendelse.